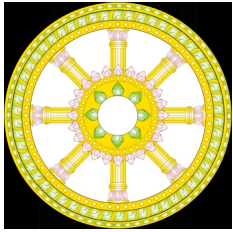

สิ่งที่ขอร้องหรือปรารถนาให้เป็นไปอย่างใจไม่ได้

•เขียนโดย Administrator•

•วัน•อังคาร•ที่ 12 •มีนาคม• 2013 เวลา 19:48 น. • - •วัน•พฤหัสบดี•ที่ 11 •เมษายน• 2013 เวลา 21:48 น. •

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ฐานะ ๕ อย่างเหล่านี้ อันสมณะ หรือพราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใคร ๆ ในโลกไม่พึงได้ คือ ๑. ขอสิ่งที่มีความแค้นเป็นธรรมดา
อย่าได้แค้นเลย ๒.

ขอสิ่งที่มีความเจ็บไข้เป็นธรรมดา อย่าได้เจ็บไข้เลย

๓. ขอสิ่งที่มีความตายเป็นธรรมดา อย่าได้ตายเลย

๔. ขอสิ่งที่มีความสิ้นไปเป็นธรรมดา อย่าได้สิ้นไปเลย

๕. ขอสิ่งที่มีความพินาศไปเป็นธรรมดา อย่าได้พินาศไปเลย

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย บุคคลผู้มีได้สติบ เมื่อสิ่งที่มีความแค้น, ความเจ็บ, ความตาย, ความสิ้นไป, ความพินาศไปเป็นธรรมดา แค้น, เจ็บไข้, ตาย, สิ้นไป, พินาศไปแล้ว
ย่อมไม่พิจารณาอย่างนี้ว่า "มิใช่เราคนเดียวที่มีสิ่งซึ่งมีความแค้น, ความเจ็บไข้, ความตาย, ความสิ้นไป, ความพินาศไปเป็นธรรมดา อันแค้น, เจ็บไข้, ตาย, สิ้นไป, พินาศไป
แท้จริงสัตว์ทั้งหลายที่มีการมา การไป การตาย การเกิดทั้งหมด ก็มีสิ่งซึ่งมีความแค้น ความเจ็บไข้ ความตาย ความสิ้นไป ความพินาศไปเป็นธรรมดา อันแค้น เจ็บไข้ ตาย
สิ้นไป พินาศไป เช่นเดียวกัน ก็ถ้าเมื่อสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ มีความพินาศไปเป็นธรรมดา แค้นแล้ว ฯลฯ พินาศไปแล้ว ฯลฯ เราจะพึงเศร้าโศก ลำบากใจ บ่นเพ้อ ตีอก
คร่ำครวญ หลงไหล แม้อาหารของเราก็จะไม่ทำความพอใจให้ (รับประทานข้าวไม่ลง) แม้ความเป็นผู้มีผิวพรรณทรมาก็จะก้าวลงในกาย แม้การงานก็จะไม่ดำเนินไป
แม้ศัตรูก็จะดีใจ แม่มิตรก็จะเสียใจ, เมื่อสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ ความพินาศไปเป็นธรรมดา แค้น ฯลฯ พินาศไปแล้ว เขาก็จะเศร้าโศก ลำบากใจ บ่นเพ้อ ตีอก คร่ำครวญ
หลงไหล บุคคลผู้มีได้สติบนี้ เรากล่าวว่า ถูกลูกศร คือความโศกอันมีพิษแทงเอาแล้ว ย่อมทำตัวเองให้เดือดร้อน.

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ส่วนอริยสาวก ผู้ได้สติบแล้ว เมื่อสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ ความพินาศไปเป็นธรรมดา แค้นแล้ว ฯลฯ พินาศไปแล้ว ย่อมพิจารณาอย่างนี้ว่า
"มิใช่เราคนเดียวที่มีสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ ความพินาศไปเป็นธรรมดา อันแค้น ฯลฯ พินาศไป แท้จริงสัตว์ทั้งหลายที่มีการมา การไป การตาย การเกิดทั้งหมด
ก็มีสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ ความพินาศไปเป็นธรรมดา อันแค้น ฯลฯ พินาศไปเช่นเดียวกัน ก็ถ้าเมื่อสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ ความพินาศไปเป็นธรรมดา แค้นแล้ว ฯลฯ
พินาศไปแล้ว เราจะพึงเศร้าโศก ลำบากใจ บ่นเพ้อ ตีอก คร่ำครวญ หลงไหล แม้อาหารของเราก็จะไม่ทำความพอใจให้ (รับประทานข้าวไม่ลง)
แม้ความเป็นผู้มีผิวพรรณทรมาก็จะก้าวลงในกาย แม้การงานก็จะไม่ดำเนินไป แม้ศัตรูก็จะดีใจ แม่มิตรก็จะเสียใจ, เมื่อสิ่งซึ่งมีความแค้น ฯลฯ ความพินาศไปเป็นธรรมดา
แค้นแล้ว ฯลฯ พินาศไปแล้ว เขาก็จะไม่เศร้าโศก ไม่ลำบากใจ ไม่บ่นเพ้อ ไม่ตีอก ไม่คร่ำครวญ ไม่หลงไหล อริยสาวกผู้มีได้สติบแล้วนี้ เรากล่าวว่า
ถอนเสียได้ซึ่งลูกศรคือความโศกอันมีพิษที่บุคลผู้มีได้สติบถูกแทงแล้ว ทำตนเองให้เดือดร้อน ส่วนอริยสาวก เป็นผู้ไม่เศร้าโศก เป็นผู้ปราศจากลูกศร
ย่อมทำตัวเองให้สงบระงับ.

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ฐานะ ๕ อย่างเหล่านี้แล อันสมณะ หรือพราหมณ์ เทวดา มาร พรหม หรือใคร ๆ ในโลกไม่พึงได้."

สิ่งที่ขอร้องหรือปรารถนาให้เป็นไปอย่างใจไม่ได้

•เขียนโดย Administrator•

•วัน•อังคาร•ที่ 12 •มีนาคม• 2013 เวลา 19:48 น. • - •แก้ไขล่าสุด• •วัน•พฤหัสบดี•ที่ 11 •เมษายน• 2013 เวลา 21:48 น. •

ปัญจนินบาต อังคุตตรนิกาย ๒๒/๕๙